

kan eksportere Margarine i Beholdere af en meget isjnesalbende Form og overtrykte paa alle Ender og Kanter med Bemærkninger om, at Indholdet er Margarine, saa det synes ganske utænkeligt, at man ad lovlig Vej skulde kunne gøre det danske Smør Fortræd, ved at eksportere Margarine. Selv om man eksporterede Millioner og Millioner af Bund — naar det blot var i lovlig Form, vilde enhver derovre jo let kunne se, at det ikke var dansk Smør, men Margarine, man havde for sig. En ganske anden Fare kunde det medføre, at man benyttede tomme danske Smørustager til Forsalfkning — Margarineustager er det virkelig ikke meget fristende at bruge til Forsalfkning derovre — men ad lovlig Vej vil man altsaa ikke ved at eksportere Margarine kunne gøre vor Smørudførel nogen Skade. Der staar saa tilbage, at man kunde udføre Margarine i andre Beholdere, skult saaledes, at det ikke vidstes, at det var Margarine. Men dette Forhold rammes sjensynlig ikke af Forbudet. Fordi man udsteder Forbud mod lovlig Udførsel, rammer man ikke den ulovlige Udførsel. Denne vil ikke være forbunden med større Risiko. Straffen bliver ikke stærket for denne Forseelse. Der er for nogle Aar siden talt meget om, at man derved kunde forhindre, at der i England salbodes noget, der kaldes dansk Blanding, danish mixture. Jeg kan ikke se, at dette forhindres ved en saadan Lovbestemmelse; thi det, som skulde give denne Blanding dens Tiltrækningskraft, er det danske Smør og ikke den danske Margarine. Men det danske Smør kan man ikke forbyde at udføre til England, og naar det vel er kommet til England, kunne vi ikke ved danske Love forbyde, at blande det med anden Margarine, og i saa Fald foreligger der noget, som vel kan kaldes dansk Blanding, for saa vidt det indeholder en Blanding af dansk Smør og anden Margarine. Jeg kan derfor ikke opdage, at der er nogen som helst Grund ved at have dette Udførselsforbud stævende. Det kan maaske virke som et Damoklessværd, der forhindrer al Eksportindustri af Margarine. Skulde man, hvad jeg ikke forstaar, finde det nødvendigt at forhindre en saadan Industri, var det bedre ærligt at sige, at Margarine ikke maa udføres fra Danmark. Saa vidste man, hvad man havde at holde sig til; men dette at lægge i Administrationens Haand ved Lejlighed at kunne forbyde Udførselen af Margarine, det er, forekommer det mig, hverken Jugl eller Gist. Fra mit Synspunkt maa jeg ærligt og aabent tilstaa, at det forekommer mig meget heldigt, om vi kunde udvikle vor Eksport af Margarine.

Naar det da skete under lovlige Former, under skarp Kontrol og med vore strenge Straffebestemmelser, vilde der næppe være Fare for, at vi derved kunde skade den danske Smørekøport. Man vilde saa saa rigelig Brug for Stummetmælk, der nu, hvad jeg tidligere har tilladt mig at paavise her i Tinget, ikke en Gang har saa megen Værdi i Landbruget som Mjlen, Køernes Urin, har, naar den anvendes paa den rette og passende Maade. Det er jo kedeligt, at det skal forholde sig saaledes med et Stof, der er saa godt og fortræffeligt som Stummetmælk. Vi have jo hørt den højstærede Minister omtale, i hvilken Grad det kan bruges til at forædle Øksetalg med, og det vilde være heldigt, om man kunde finde yderligere Anvendelse derfor. Kunde man saa tilmed tilsætte en ret betydelig Procent Smør til Margarinen uden dog at overstride de i Loven tilladte 50 Procent, vilde vi derved saa Anvendelse for en Del af vor Overproduktion af Smør. Jeg kan ikke se andet, end at den Blandingsbestemmelse, jeg berørte, vil kunne skade den danske Smørproduktion, fordi den ubeluffer Muligheden af, at en god Del Smør kan blive anvendt til Margarine. At det ikke er sket før, er ingenlunde noget Bevis for, at det ikke kan ske i Fremtiden; det er for en stor Del afhængigt af Forholdet mellem Margarine- og Smørpriser og desuden af Moderne.

Bluhme: Da vi i sin Tid fik den nuværende Margarinelov, var Hensigten nærmest den at beskytte vor Smørproduktion og vor Smørekøport mod Bedragerier; det var for saa vidt en meget formaalsstjenslig Lov, og i saa Henseende har Loven ogsaa opfyldt sin Bestemmelse. Jeg synes ogsaa, at Loven der har virket saa meget godt, at jeg ikke ser, hvorfor man nu skal forandre paa den. Det kostede virkelig i sin Tid Arbejde nok at saa den lavet. Den Lov, vi den Gang fik, var ganske vist ikke saadan, at jeg tror, at den var tjenlig for det danske Jordbrug; thi hvad det for vort Jordbrug gjaldt om, var kun at hindre Bedragerier, uden at man derfor i en Lov behøvede at træffe Bestemmelser om, hvilke Sager der maatte fabrikeres og hvilke ikke. Man gif dog i Loven ind paa Bestemmelser om Produktionen og om, hvorledes Margarinen maatte laves, blandes, farves, osv., og det gjorde man paa samme Tid, som vi havde en Regering, der fremhævede for os, hvor vigtigt det var at udvikle vor hjemlige Industri. Men trods dette lagde man dog Hindringer i Vejen for en for os naturlig Industri, som var baseret paa vore egne